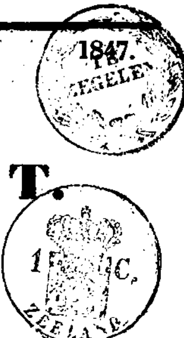
No. 4.

VLISSINGSCHE COURANT.

Vrijdag 8 Januarij.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Advertentien worden geplaatst à 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

NIEUWSTIJDINGEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 3. Januarij. In het departement van de Ain heeft den 2. December, des morgens vroeg een storm gewoed, welke erscheiden landgemeenten vreeselijk geteisterd heeft. Te Châtillon zijn twee woningen onderstboven geworpen en het vee in de stallen verpletterd; ook te Musinens en een zoo te Arlod zijn twee huizen vernield; te Laurens heeft de kerk, gelijk bijna overal vele huizen, het dak verloren. Bijna geen dorp is aan de verwoesting ontsnapt. Gelukkiglijk is nergens een mensch om het leven gekomen.

— Uit de laatste volkstelling van Parijs blijkt, dat de bevolking der hoofdstad binnen de muren bedraagt 1.053,907 inwoners. Wat de bevolking buiten dezelve, maar binnen de nieuwe omgeving betreft, deze bedraagt omstreeks 200,000.

— Men verhaalt het volgend voorval van een spook en een portier in de straat Montmartre te Parijs: Reeds eenige dagen na elkander had een onbekende met een bleek gelaat en een groenen halsdoek om, het huis verlaten, telkens den portier toevoegende: « Ik ga uit; wanneer men naar mij vraagt zeg dan, dat ik juist te middernacht terug zal zijn." Na dit gezegd te hebben verdween de onbekende, zonder den portier den tijd te laten, iets meer te vragen. De portier, die alle bewoners van het huis zeer goed kende, kon zich niet herinneren, dezen vreemdeling met zijn groenen halsdoek ooit vroeger gezien te hebben; doch wat hem het zonderlingste voorkwam was, dat hij den bleeken man alle morgens zag uitgaan, en hem nooit des avonds weder te huis zag komen. Dit bragt den portier in de grootste verlegenheid. « Het is nu reeds dertig jaren," zoo dacht hij bij zich zelven, « dat ik dezen post bekleed, en ik heb altijd gezien, dat een bewoner nooit ging, of hij kwam des avonds ook weder te huis. Dit gaat mijn verstand te boven. 't Is onbegrijpelijk."

De onbekende ging intusschen met zijne geheimzinnige handelwijs voort, en de portier werd eindelijk zoo zeer bevreesd voor die ongewone verschijning, dat hij alle eetlust verloor, ja, de arme man was inderdaad meer dood dan levend, wanneer hij den vreemdeling hoorde naderen. « Hier is mijn sleutel," zeide de onbekende op zekeren morgen tot hem, « ten elf ure moet gij op mijne kamer vuur aanleggen. Ik zal ten middernacht terug zijn.

Het werd elf uur. Alle bewoners waren reeds te huis gekomen, behalve de bleeke onbekende. De portier, als door een noodlot voortgedreven, zag zich gedwongen te gehoorzamen, en klom den trap op. Doch op welke verdieping moest hij zijn? Aan welke deur? Hij beproefde den sleutel op elk slot, doch hij paste nergens. « Het is onbegrijpelijk," zeide hij met een bitteren glimlach, en omziende zag hij de doodsbleeke verschijning achter zich staan. « Hé, riep het spook hem toe, poogt gij met valsche sleutels deuren open te steken? In naam van de wet, neem ik u in hechtenis."

De arme portier zeeg, door angst overmand, bewusteloos op den grond. Toen hij weder tot zich zelven kwam, bevond hij zich te bed, en poogde te vergeefs zich te overtuigen, dat hij gedroomd had. Den volgenden morgen hervatte hij zijne gewone bezigheden, en ofschoon de verschijning zich niet meer liet zien, de schrik had zich zoo zeer van zijnen geest meester gemaakt, dat hij na dit voorval gelijk in eene doffe neerslagtigheid verkeerde.

Hier is nu de uitlegging van het raadsel. Naast dat huis in de straat Montmartre staat een schouwburg, en de directeur had laatstelijk een der vertrekken van hetzelve gehuurd en daarin, met goedvinden van den eigenaar, doch buiten weten van den portier, eene deur laten maken, waarmede hij uit zijne kamer in het gebouw van den schouwburg kon komen. De bleeke onbekende nu, was niemand anders dan een der vrienden van den directeur, die, om zich met de verlegenheid van den armen portier te verlustigen, alle morgens het huis verliet en omstreeks middernacht van de zijde van den schouwburg in zijne kamer terugkeerde.

BELGIE.

ANTWERPEN, den 1. Januarij. Van hier zijn gedurende het jaar 1846, met 89 schepen, 13.178 landverhuizers naar Amerika vertrokken. Dat cijfer is aanmerkelijk hooger dan in vorige jaren. In 1843 bedroeg het getal der landverhuizers omstreeks 5000, in 1844 geen 4000 en in 1845 bijna 6000.

— De *Liberal Liégois* verhaalt het volgende: Eene juffrouw *van F.....* had naauwelijks haren man ten grave zien dalen, of zij koos eenen nieuwen echtgenoot. Zekere weduwnaar *B....* was de sterveling, op welke de trouwzieke weduwe haar oog genadig had laten vallen. Daar de wet beveelt, dat er na den dood des mans negen maanden moeten verloopen, eer men wederom kan trouwen, moesten de twee verloofden langer wachten dan zij wilden; maar dewijl zij beide eene verandering vreesden, hebben zij een contract doen opmaken, waarbij de weduwnaar zich verbindt 3000 frs. te betalen, ingevalle hij de weduwe niet binnen eenen bepaalden tijd trouwde, en deze heeft zich op hare beurt verbonden 5000 frs. te betalen, bijaldien zij dezelfde voorwaarden niet mogt nakomen.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE, den 4. Januarij. De Arrondissements-Regtbank te 's Gravenhage heeft heden uitspraak gedaan:

I. In de zaak van het Openbaar Ministerie tegen den heer *A. van Bevervoorde*, wegens de vervolgde stukken uit het dagblad *de Burger*, nº. 9 en 10, waarin laster zou zijn begaan tegen den heer *Holtius*, inspecteur-generaal van de registratie.

De Regtbank heeft de schuld des beklaagden voor niet bewezen gehouden, en hem van de aanklagte, te dezer zake tegen hem ingebragt, vrijgesproken.

II. Het Openbaar Ministerie tegen denzelfden heer, als verantwoordelijk schrijver en uitgever van het weekblad *Asmodée*. De beklaagde was vervolgd, dat hij, in No. 51 van dat blad, den heer *Box* zou hebben gelasterd. De Regtbank heeft den beklaagde *niet schuldig* verklaard aan het wanbedrijf van laster en hem daarvan *vrygesproken*, doch schuldig aan hoon of beleediging door woorden enz. en hem, op grond van art. 375 strafwetboek, veroordeeld tot eene geldboete van ƒ50 en in de kosten.

AMSTERDAM, den 4. Januarij. Van eene zijde, welke wij als goed onderrigt mogen beschouwen, wordt ons medegedeeld, dat een ontwerp van wet, bepalende de *regten van in-, uit- en doorvoer van Granen*, ter vervanging van het schaalstelsel der wet van 1835, op dit oogenblik bij den Raad van State aanhangig is. Men meent te weten, dat bij dit ontwerp een *matig, vast* regt ten grondslag is gelegd.

Het is met groot genoegen dat wij dit berigt mededeelen. Wij beginnen nu hoop te voeden dat eerlang de doodklok over de « verderfelijke graanwet" zal geluid worden; het zal voor het Nederlandsche volk een feestgelui zijn.

Wij willen ons echter niet te vroeg verheugen. *Een matig vast regt* is eene uitdrukking van wijden omvang. En hoe welkom ook een *zeer* matig vast regt ons zijn zal, wij achten dat in de tegenwoordige omstandigheden de billijke eischen des handels, der nijverheid en der algemeene welvaart niet voldaan zijn, ten zij door eene geheele afschaffing van elke belasting en belemmering van den in- en uitvoer van granen.

's HERTOGENBOSCH, den 1. Januarij. Heden morgen kwam het dochtertje van den vleeschhouwer *Adelburg*, wonende te Engelen, hier ter stede bij hare verwanten aan, met het berigt, dat hare ouders, die gisteren met vleesch ter markt waren geweest en in den avond werden te huis gewacht, nog niet teregt waren gekomen. Daar nu die huisvader met zijne vrouw wezenlijk gisteren in het vallen van den avond de Sint Janspoort waren uitgegaan, hunnen weg over het ijs nemende, kwam men al dadelijk op het vermoeden, dat zij zouden verdronken zijn. Van alle zijde onmiddellijk onderzoek gedaan zijnde, ontdekte men alras de echtelingen, beide stijf bevroren in het ijs, op een kwartier afstands van stad; zij werden naar het zieken-gasthuis overgebragt; zes kinderen, waarvan het oudste twaalf jaren telt, betreuren het lot hunner ouders en zijn in de diepste ellende gedompeld.

— Te U..., eene volkrijke gemeente dezer provincie, tot welke de matigheids-genootschappen nog niet zijn doorgedrongen, heeft de 60jarige *Johannes M.......*, op den 25. December jl., zich doodgedronken; hij had zoodanig onmatig sterken drank gebruikt, dat hij op straat komende is nedergestort, en onmiddelijk daarop, als het ware, in den drank gestikt.

— De *Noord-Brabander* wordt door den heer officier van justitie bij de arrondissements-regtbank alhier in regten, wegens laster, vervolgd; reeds is de uitgever voor den heer regter-commissaris gedagvaard en wel ter zake van het vers, getiteld: *De Verstootelinge*, in een der jongste nommers van dat dagblad opgenomen, waarbij de burgemeester van Nistelrooy van eene der menschheid onteerende handelwijze wordt beschuldigd.

— De heer marquis *de Thouars* heeft ons op den 1. Januarij den volgenden brief gezonden, welke ons, tot ons leedwezen, door afwezigheid, eerst den volgenden dag is in handen gekomen.

Myn Heer!

Gepasseerden Zondag den 27. dezer ben ik alhier GEBOEID op een kar tusschen 4 marechausées van het dorp Hees, bijna half dood binnen gebragt.

Als men zóó met mij voort blijft transporteren, kan ik *ongevonnisd*, reeds *maanden* lang, gevangenisstraf in de bitterste ellende en ziekelijken toestand hebben doorgebragt, aleer ik te Zierikzee arriveer, alwaar men mij wil ondervragen over een niets beduidend, voorgewend drukpersdelikt, dat NB!! reeds VERJAARD is!...

Broeder *Kaleidoskoop* van den 19. jl. meldt abusivelijk dat ik *nalatig* was geweest te compareren, ondanks herhaalde citatien.

Dit is onjuist; de burgemeester van den Hardenberg heeft officieel eminente reden opgegeven, dat hij overtuigd was van de *onmogelykheid*, en daarom dringend verzocht, ik door den naastbijgelegen regter mogt worden ondervraagd.

Hij voegde er bij: daar ditzelfde plaats had gehad, door den regter-kommissaris te 's Hage, men zulks ook, nu er nog gewigtiger reden waren opgegeven, met grond van den Zierikzeeschen regter verwachtte. Doch deze begreep het anders! Wat zal mijn lot zijn, bijaldien ik zóó zonder geld bij dieven en boeven weder in een hok, weken lang wordt gesmeten! Ware ik gezond ik zou mij voegen kunnen; maar nu.. ziek zijnde!! Ik kan van aandoening niet meer schrijven!

DE THOUARS.

De markies meldt ons verder dat hij den volgenden dag (2 januarij) weder van hier zou vertrekken. (*N. B.*)

SCHOONHOVEN, den 1. Januarij. Zoo even vernemen wij, dat onder de naburige gemeente Tienhoven een verschrikkelijke brand is uitgebarsten; meer dan 20 stuks vee en de geheele boerderij, benevens 2 hooischuren, toebehoorende aan zekere *Albias*, zijn eene prooi der vlammen geworden. De knechts van dien bouwman, des ochtends ten vijf ure bezig zijnde hooi te krijgen, ten einde het vee te voeden, hadden eene kaars midden op den vloer geplaatst.

Mahomedaansche overlevering omtrent Adam. (1)

Volgens de zekerste, tot ons gekomen berigten, werd Adam op een Vrijdag namiddag, tusschen 12 ure en zonnen-ondergang geschapen. De vier voornaamste Engelen, Gabriel, Michael, Israfil en Asrail moesten van de vier uiteinden der wereld de aarde bijeen brengen, waaruit God zijn ligchaam vormde, voor zijn hart en hoofd evenwel werd alleen aarde gebezigd uit het gebied van Mekka en Medina, en wel van die plaats, waar later de heilige Kaaba (een oude, voor heilig gehouden tempel) en het graf van Mahomed gevonden werden. Hoewel hij nog levenloos was, trok hij toch de verwondering en verbazing tot zich van alle Engelen, die de poort van het Paradijs, waarbij God hem had nedergelegd, voorbij zweefden. Maar Iblis, die Adams schoone gestalte, en zijn beminnelijk voorkomen benijdde, zeide tot de Engelen: « hoe kunt gij in een ijdel, van stof gevormd wezen, zooveel behagen scheppen? Van dit schepsel is slechts zwakheid en gebrekkelijkheid te verwachten." — Nadat alle bewoners des Hemels, met uitzondering van Iblis, met eerbiedig zwijgen Adam bewonderd hadden, prezen zij God, den Schepper van dezen eersten mensch, die zoo groot was, dat, wanneer hij regtop op de aarde stond, zijn hoofd tot aan den eersten der zeven hemelen reikte. Daarop liet God de, duizend jaren voor Adam geschapene ziel, in de luchtzee, die van hem uitstraalde zich baden en beval dezelve daarop Adam te bezielen, en leven in te blazen. Zij toonde eenigen onwil om de eindelooze ruimte des Hemels te verlaten en hare woonplaats te nemen in het eng bestek van een menschelijk ligchaam. Maar God riep haar toe: Beziel Adam tegen uwen zin en ten straf van uwe ongehoorzaamheid, zult gij u eens weder tegen uwen zin van hem losrukken. Hierop blies God de ziel met zulk eene kracht van zich, dat zij door den neus in Adams hoofd vloog. Zoodra zij zijne oogen bereikte, gingen deze open. Adam zag den troon des Allerhoogsten, met het opschrift: « Er is slechts één God en Mahomed is zijn Propheet!" De ziel drong vervolgens tot de ooren door en hij hoorde de lofzangen der Engelen; hierop werd zijne eigene tong losgemaakt en riep hij uit: « Wees geprezen, o Schepper! Eenige! Eeuwige!" en God antwoordde hem.. Daartoe zijt gij geschapen; gij zult mij aanbidden en uwe nakomelingen ook, dan zult gij steeds genade en barmhartigheid bij mij vinden. Zoo drong de ziel nu alle de lidmaten van Adam door, tot zij eindelijk aan zijne voeten kwam en hem de kracht verleende, zich op te heffen. Maar toen hij overeind stond, moest hij zijne oogen sluiten, want zij konden het licht niet verdragen, dat hem uit het midden van den troon Gods tegenstraalde. « Wat beduidt dat licht?" vroeg hij God, terwijl hij de eene hand naar den troon ophief en met de ander zijne oogen bedekte. « Het is het licht van eenen Propheet," antwoordde God, die van u afstammen en in lateren tijd ter wereld komen zal. Bij mijne heerlijkheid, alleen om zijnen wille heb ik u en de geheele wereld geschapen. Hij draagt in den Hemel den naam van Ahmed (de veelgeprezene) en zal eens op aarde Mahomed genaamd worden. Door hem zal de menschheid van de dwaalwegen der leugen en der misdaad, weder op het pad van waarheid en van deugd worden teruggebragt."

Daarop bragt God al het geschapene, dat met leven bezield was, in de tegenwoordigheid van Adam, en leerde hem de namen van alle zoogdieren, alle vogelen en insekten, ja zelfs van alle visschen in de zee, even als de wijze van hunne voortplanting en onderhouding, hunne geheele levenswijze en het doel van hun bestaan. Eindelijk werden ook de Engelen bijeen geroepen en God beval hen, zich voor Adam, als het volkomenste, vrijste, door Goddelijken adem bezielde schepsel, te buigen. Israfil gehoorzaamde het eerste, waarom God hem ook het boek des Noodlots toevertrouwde, de andere Engelen volgden zijn voorbeeld; alleen Iblis was ongehoorzaam, dewijl hij uit trotschheid sprak: « hoe zal een uit vuur geschapen Engel zich voor eenen uit stof gevormden mensch buigen?" waarom hij ook uit den rei der Engelen verstooten en hem den toegang tot het Paradijs verboden werd. — Het werd Adam aangenamer en vrijer toen Iblis uit zijne nabijheid verbannen was en hij hield, op Gods bevel, voor de, in tien duizend reijen voor hem geplaatste Engelen, eene leerrede, waarin hij inzonderheid Gods almagt en de wonderen van Zijne Schepping prees. Bij deze gelegenheid bewees hij ook aan de Engelen, dat hij in geleerdheid, en vooral in taalkennis, - hij wist namelijk ieder wezen in zeventig talen eenen naam te geven, - verre overtrof. Na deze leerrede liet God hem door Gabriel, eene druif uit het Paradijs aanbieden, en zoodra hij die gegeten had, viel hij in een diepen slaap.

Terwijl Adam sliep, schiep God uit eene rib van zijne linkerzijde, eene vrouw, die hij Hava (Eva) noemde, dewijl zij uit het ligchaam eens levenden (hai) genomen was, en legde haar naast Adam neder. Zij geleek hem volkomen, alleen waren hare trekken fijner, hare haren langer en in zevenhonderd vlechten gestrengeld, hare gestalte zachter en edeler, hare oogen smachtender en hare stem helderder, dan die van Adam. Terwijl God Eva met alle vrouwelijke schoonheid en bevalligheid versierde, droom-

(1) Wij plaatsen deze overlevering als eene belangrijke proeve van de Bijbelsche legende, zoo als zij in Arabie in omloop zijn, en uit oorspronkelijke bronnen zijn verzameld en uitgegeven, door den Bibliothekaris van de Universiteit te Heidelberg, Dr. G. Weil.

Een hoenner bemerkende, dat de til boven de koeijen, waar het hooi op lag, instortte, waarschuwde de anderen de kaars weg te nemen, doch eer dit gedaan was, had het hooi reeds vuur gevat, en dit nam zoo spoedig de overhand, dat huis, stal, schuur en twee hooibergen in den asch zijn gelegd, terwijl van het vee slechts drie paarden en drie pinken zijn kunnen gered worden, maar een-en-twintig koebeesten in de vlammen zijn omgekomen. De gebouwen waren voor ƒ 2400 tegen brandschade gewaarborgd, maar de levende en varende have niet.

— In 1846 werden in Nederland uitgegeven, behalve de dagbladen (waaronder wij begrijpen alles wat meer dan eens in de week verscheen) 76 tijdschriften, en wel 10 driemaandelijke, 5 om de twee maanden, 37 maandschriften, 4 om de 14 dagen, 10 wekelijksche en 10 op onbepaalde tijdstippen. Van deze waren 17 van kerkelijken, godgeleerden en godsdienstigen inhoud, 6 regtskundige, 4 genees- en heelkundige, 2 stel- en natuurkundige, 1 oudheidkundig, 1 staathuishoudkundig, 1 landhuishoudkundig, 2 voor handel en nijverheid, 1 voor oude letterkunde, 6 voor onderwijs en opvoeding, 4 voor beeldende kunsten, 2 voor krijgs- en zeewezen, 2 voor de koloniën en 26 van algemeenen wetenschappelijken, letterkundigen en bellettristischen inhoud.

Hieronder zijn niet opgenomen de werken van genootschappen, die bij geregelde afleveringen voor de leden gedrukt worden.

Voor 1. Januarij 1847 zijn aangekondigd 45 jaarboekjes en almanakken.

— Men schrijft uit Breda van den 2. dezer: Zoo even vernemen wij van het naburig dorp de Leur, dat een drietal inwoners, zijnde een man en diens zwangere vrouw, benevens haar vader, die gisteren naar derzelver familie te Zevenbergen een togtje op schaatsen hadden afgelegd, dienzelfden avond zeven ure aan het Zwartenberg-veer door het ijs zijn geraakt en allen het leven hebben verloren; ondanks alle aangewende pogingen konden zij niet gered worden. De namen der ongelukkigen zijn voor als nog onbekend.

GRONINGEN, den 25. December. Sedert eenige dagen heeft alhier eene geheel nieuwe en onrustverwekkende manier van bedelarij plaats. Een groot aantal werklieden, zich te vergeefs om werk vervoegd hebbende bij een' of meer werthouders dezer stad, trekken in heele zwermen de straten rond, alle huizen langs, om gezamenlijk een penningske voor een bete broods op te zamelen. Ieder ingezeten zoekt zich, naar zijn doen, zoo goed mogelijk van die lastige bezoekers af te houden.

— Volgens een geloofwaardig berigt uit Groningen zijn aldaar kogels met kruid aan 't garnizoen uitgedeeld, om de dringende hongerlijders des noods in bedwang te houden.

VLISSINGEN, den 7. Januarij. Gedurende het jaar 1846 zijn alhier geboren 309 personen, als: 154 van het mannelijk en 155 van het vrouwelijk geslacht, waaronder 13 zoons en 19 dochters in onecht.

Overleden 255 personen, als: 140 van het mannelijk en 115 van het vrouwelijk geslacht.

Onder de overledenen zijn begrepen 18 elders gestorvenen en 22 militairen en vreemdelingen.

Levenloos aangegeven 14 personen, als: 8 van het mannelijk en 6 van het vrouwelijk geslacht.

Gehuwd 80 paren; terwijl er geene echtscheidingen hebben plaats gehad.

Met betrekking tot den ouderdom waren de overledenen als volgt:

Beneden	het	jaar		70
van 1	tot	10	jaren	40
« 10	«	20	«	15
« 20	«	30	«	33
« 30	«	40	«	11
« 40	«	50	«	15
« 50	«	60	«	16
« 60	«	70	«	21
« 70	«	80	«	21
« 80	«	90	«	12
« 90	«	100	«	2
			Totaal	255.

— Sinds 1. Januarij merken wij de volgende veranderingen op in de innerlijke zamenstelling, den vorm en de wijze van verschijning der *Amsterdamsche*, de *Nieuwe Rotterdamsche* en der *Haarlemsche Couranten*. De *Amsterdamsche*, bijgenaamd *de oude*, heeft het besef gekregen van de noodzakelijkheid van « met den tijd mede te gaan." Ten gevolge van dit besef is hare hoofd-redactie overgegaan in de handen van den als schrijver gunstig bekenden Mr. *S. Vissering*, die ons terzegt zijne beschouwingen over de verschijnselen des tijds in haren kring eene plaats te geven. De *Nieuwe Rotterdamsche* heeft haren omvang uitgebreid, opdat de advertentien de ruimte niet zouden innemen, waarop belangrijker onderwerpen aanspraak mogen maken. De *Haarlemsche Courant* zal voortaan dagelijks het licht zien, om zekere redenen, die ons echter onbekend zijn gebleven.

— Men schrijft uit Zwolle, onder het opschrift: genialiteit.

Bij ons worden thans om alle tonnen en tonnetjes ettelijke banden meer geslagen dan vroeger. Een kuipersbaas, een vent van genie, begrijpt dat er tot behoud, meer dient gedaan te worden. — Gij hebt een winkeltje in eene achterbuurt, en patent als winkelier; gij verkoopt echter sints jaren, ten gerijve der buurt, spek en worst. Nu komt er iemand, vriendelijk als een commies, bij u en zegt: « spek en worst verkoopen?" — zoo je ziet. — « Patent?" — Ja zeker! — Gij hadt het den man dadelijk al aan gezien, van welke ploeg hij is; gij schommelt uw patent voor den dag. « Patent als winkelier, ook patent nemen als spekslager hoor!" — Er valt hier niet te kiezen!

Gij hebt ingeschreven om het benoodigde voor eenig gesticht te leveren. — De leverancie van peper of wel van soepgroente wordt u gegund, wijl gij die artikelen voor den minsten prijs wilt leveren. Best, er is altijd nog iets aan te verdienen. Maar gij hadt buiten *zeker iemand* gerekend; patent nemen, hoor! patent b. v. als tuchthuis-peperleverancier. Gij kunt het bedrag van de winst der geheele leverancie eenige malen toetellen.

Jammer dat tonnebandjes en knipen niet aan de schatkist helpt! Jammer dat door de meerdere productiviteit der patenten de noodzakelijke levensbehoeften niet wat ontheven worden van den last, waaronder zij te platter liggen. Maar geen wonder, dat men den baas nu en dan een liefdeblijk, door een' dankbare, in stilte, ziet brengen.

— Zijne Majesteits transportschip *Prins Willem Frederik Hendrik*, kapitein-luitenant ter zee *A.* baron *Collot d'Escury*, uit Hellevoetsluis naar Suriname, te Portsmouth binnen, heeft den 30. december de reis voortgezet.

MENGELINGEN.

EPIGRAMMES.

(Ingezonden.)

—

Gansch zeldzame klagt van een landmeisje in de stad.

Haast dank 'k u, lieve God, niet meer
Voor uwe gunstbewijzen;
'k Heb nooit zoo'n ergernis gehad,
Als hier in deze groote stad,
Waar elk me als schoon gaat prijzen.

'k Ben zestien jaren thuis geweest,
Doch hoorde er nooit vertellen,
Dat ik eene engelschoonheid zij;
En 'k had die plagen niet, die mij
Hier bij mijn tante kwellen.

Naauw sta ik op, of 'k moet terstond
Mij sierlijk op gaan schikken;
En tantes juffer staat twee uur
Voor haren spiegel in postuur,
Met snoeren, plooijen, strikken.

Mijn tante wil, mijn hoofdje zal
Een dames hoofd gelijken;
Daarom laat zij met zeker vet —
Blanketsel, meen ik, noemt men het —
Mijn wangen overstrijken.

Met buik in! *en met* borst vooruit!
Had 'k vroeger niets te maken;
Hier rijgen alle meisjes 't lijf,
En gaan zoó regt, zoó zwaar, zoó stijf,
Alsof ze aan spiesen staken.

Hoe vrij was ik voorheen te huis,
Met hier te vergelijken!
Men gaapt en loert naar mij alhier,
Als naar een zeldzaam wonderdier,
Dat men voor geld laat kijken.

De heeren in gezelschap zijn
Zoo los en vrij in 't spreken;
Verzeekren, schertsend, — Idag en hoog —
Cupido zate mij in 't oog,
En wilde in 't hart mij steken.

Ik wist niet, dat zich ooit zoo'n ding
Had in mijn oog gesloten;
En toch beweerden ze' allen, dat
Hij met zijn pijl en boog er zat,
En reeds mij had geschoten.

Vaak zien zij zelfs — God weet, van waar
Zij zulke leugens halen! —
Mijn wangenrood voor rozen aan,
En lelies op mijn voorhoofd staan,
Uit de oogen zonnen stralen.

Dan word 'k nieuwgierig, en bezie
Me in 't spiegel, d' eigen stonde;
Doch vind van alles zelfs geen spoor,
De heeren liegen mij maar voor;
En liegen is toch zonde.

Schier onuitstaanbaar is 't, als zij —
Zij noemen 't, meen ik, — smachten;
Dan zijn ze zoó erbarmlijk teêr,
Dan zuchten, vleijen zij zoó zeer,
Dat men ze moet verachten.

Dan zetten zij zoó'n droef gez'gt,
Dat men zich bang zou maken;
Hoewel ze' als ik van kleurtje zijn,
En laten zich ook spijze en wijn
Als andre lieden smaken.

Zij komen dikwijls, vlug ter been
Als hazen, bij mij wippen;
En zuchten eens van liefdeskwaal,
En wisschen zich wel honderdmaal
Aan mijne hand de lippen.

Doch als ik soms — zijn ze al te vrij —
Hun moedwil af wil weren,
Dan is hun tongetje, ô! zoo spits
Dan schimpen zij zoó boos en bits,
Dat 't mij aan 't hart kan deren.

Moet ik om mijn gezigtje alleen
Die kwelling ondervinden, —
Zoo, lieve God! verhoed dit kwaad!
Maak, dat ik leelijk zij, — of laat
De heeren al verblinden!

Naar het Hoogduitsch, van Blumauer.

ADVERTENTIEN.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 7. Januarij. Sedert den 5. dezer zijn alhier ter reede gekomen.

Voor Antwerpen bestemd:

Lelida, J. F. Mauritzen, New-York, katoen, rijst en tabak; Antonius, B. Kalhoff, Liverpool, klipzout; the Glory, N. M. Andersen, Gincia, fruit.

MIDDENPRIJZEN

van de volgende artikelen te Middelburg,

7 Januarij 1847.

De Nederlandsche mudde.		De Nederlandsche mudde.	
O. Z. Tarwe (1845) .	- 11.00	W. Paardenboonen .	ƒ 8.00
N. dito dito	- 12.10	W. Gr. Erwten . .	- 1 75
O. Walch. Tarwe (1845)	- 11.25	W. Witte dito . .	- .
Nieuwe dito	- 12 20	Z. Paardenboonen .	- 7 60
O. Rogge (1845) . .	- 9.50	N. Z. Gr. Erwten . .	- 1.00
N. dito	- 10.40	W. Koolzaad . . .	- .
Winter garst (1845)	- 6.50	Zomer dito	- .
Zomergarst	- 6.20	Raapolie . .	ƒ 38.50 b. v.
Haver	- .	Patentolie . .	- 40.50 -
Boekweit	- .	Lijnolie . .	- 55.50 -
W. Witteboonen . .	- 12.00	Lijnkoeken ƒ . de	st.
Dito Bruineboonen .	- 12.50	Raapkoeken . -	-

Stads-Poorten.

Opening des morgens ten 5 1/2 ure.
Sluiting des avonds 5 «
Finale sluiting. De Waterpoorten ten 9 ure en de Rammekens- en Duinpoort ten 10 ure.

de Adam van een tweede hem volkomen gelijk menschelijk wezen, want hij had ook alle hem voorgestelde dieren paarsgewijze gezien. Toen hij derhalve bij zijn ontwaken Eva aan zijne zijde vond, naderde hij haar liefdevol en wilde haar omarmen. Maar hoewel hare liefde tot hem de zijne jegens haar nog verre overtrof, bood zij hem toch wederstand, en zeide: « God is mijn Heer, slechts met zijn verlof kan ik de uwe worden, en ook betaamt het der vrouwe niet, zich zonder huwelijksgeschenk aan haren man over te geven. Adam bad daarop den Engel Gabriel, voor hem bij God om Eva aan te houden en te vragen, wat hij als bruidsgeschenk gereed moest maken. Gabriel keerde spoedig weder met het antwoord terug: « God schenk u Eva tot gade, want hij heeft haar alleen met dit doel uit een gedeelte van uw ligchaam geschapen, maar gij zult haar ook beminnen als u zelven, en met zachtheid en goedheid behandelen. Als bruidsgeschenk vordert hij van u, dat gij twintigmaal voor Mahomed, Zijnen lieveling zult bidden, voor den grooten Profeet, wiens ligchaam ook eens uit uw vleesch en bloed zal geschapen worden, maar wiens ziel vele duizenden jaren voor de schepping reeds zijnen heiligen troon omzweefde.

Ridhwan, de deurwachter van het Paradijs, bragt vervolgens voor Adam het gevleugelde paard Meimun voor en voor Eva eene snelvoetige vrouwelijke kameel. Gabriel hielp hen opstijgen en leidde hen rond door het Paradijs, waar alle aanwezige Engelen en dieren hen, met de woorden: « Welkom vader en moeder van Mahomed!" begroetten. Midden in het Paradijs was een groen zijden tent voor hen opgeslagen, met gouden pilasters, en in de tent stond een troon, op welken Adam zich naast Eva nederzette, waarop vervolgens de voorhang van de tent zich van zelve sloot.

Toen Adam en Eva den tuin weder binnen traden, beval Gabriel hen uit naam des Heeren zich in een der vier Paradijsrivieren te baden, en na deze reiniging sprak God zelf hen op volgende wijze aan; Ik heb deze tuin tot uwe woonplaats bestemd, gij zijt daarin voor hitte en voor koude, voor honger en voor dorst bewaard. Geniet naar willekeur alles wat dezelve u aanbiedt, slechts eene vrucht blijve u verboden. Wacht u wel, dat eene verbod te overtreden, en wapen u tegen de listen van uwen vijand Iblis; hij benijdt u, en spant u onophoudelijk strikken, om u te verleiden, wijl hij om uwentwille van zijne hooge betrekking is verstooten geworden; zijne listen zijn groot en menigvuldig."

Adam en Eva luisterden met opmerkzaamheid naar Gods woord, en leefden lang, volgens sommige overleveringen vijf honderd jaren, in het Paradijs, zonder zelfs tot de verbodene vrucht te naderen.

Iblis, die Gods verbod gehoord had, sloop langen tijd door de straten des Hemels, voor het voor hem geslotene en door den Engel Ridhwan bewaakte Paradijs rond, in de hoop, eene gelegenheid te vinden, er in te sluipen en het eerste menschenpaar tot zonde te verleiden. Op zekeren dag kwam er een paauw aan de poort van het Paradijs. Deze vogel, met zijne vederen van smaragd en paarlen, was niet alleen de schoonste van alle vogelen, maar ook zijne stem was toenmaals nog zoo liefelijk en welklinkend, dat hem was opgedragen, iederen dag Gods lof in de hoofdstraten des Hemels te verkondigen. Deze schoone vogel, dacht Iblis, toen hij dezelve aanzag, is zeker ook zeer ijdel, welligt gelukt het mij, hem door vleijerij over te halen, om mij onbemerkt in het Paradijs te brengen.

Bewonderenswaardigste van alle vogels, zeide Iblis tot de paauw, toen hij ver genoeg van de poort van het Paradijs af was, om niet door Ridhwan gehoord te worden, behoort gij nog tot de vogelen van het Paradijs?

Ja wel, en wie zijt gij? gij ziet zoo schuw en verschrikt rond, als of u iemand vervolgde?

Ik hoor tot de Cherubim, die God immer moeten prijzen; ik ben onbemerkt ontvloden, om spoedig het Paradijs te zien, dat God voor de vromen bestemt; wilt gij mij onder uwe heerlijke vleugelen verbergen?

Waarom zal ik eene daad begaan, waardoor ik mij Gods ongenade op den hals hale?

Neem mij met u, bevallig, verrukkelijk schepsel! ik zal u drie geheimvolle woorden leeren, die u voor krankheid, ouderdom en dood bewaren.

Moeten dan de bewoners van het Paradijs ook sterven?

Allen, zonder uitzondering, die zich niet voor deze drie woorden voor den dood bewaren.

Spreekt gij de waarheid?

Bij God den Almagtigen.

(Vervolg hierna.)

TE VLISSINGEN, BIJ A. W. VAN BIEREN.